

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **P.**, bytom B. ul. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11. novembra 2009, č.k. 6Sd/53/2009-12, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 11. novembra 2009, č.k. 6Sd/53/2009-12, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 11. novembra 2009, č.k. 6Sd/53/2009-12, potvrdil rozhodnutie z 2. februára 2009 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok podľa § 70 ods.1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) s odôvodnením, že nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku, lebo podľa záverov posudku príslušného posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Bratislave z 9. januára 2009 navrhovateľ nie je invalidný, pretože jeho

zdravotné postihnutie nemá za následok aspoň 40 %-tnú mieru poklesu jeho zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu invalidný dôchodok, lebo jeho zdravotný stav nebol posúdený riadne.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Podľa § 71 ods. 2 a 3 zákona o sociálnom poistení dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a posudzuje sa porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby.

Podľa § 71 ods. 4 tohto zákona pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť,

zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Z obsahu súdneho aj administratívneho spisu vyplýva, že jeho zdravotný stav posúdila 9. januára 2009 MUDr. S. B. posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - pobočky so sídlom v Bratislave na základe žiadosti o priznanie invalidného dôchodku zo 17. decembra 2008. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie uznala choroby podporného a pohybového aparátu, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 % podľa kap. XV, odd. E, pol. 3b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení. Po podaní opravného prostriedku posudková lekárka znova skúmala zdravotný stav navrhovateľa 6. marca 2009 a aj po zhodnotení novších odborných nálezov, a to z pľúcneho vyšetrenia navrhovateľa z 3. marca 2009 a z jeho neurologického vyšetrenia v ten istý deň uviedla zhodne ako v predošlom posudku, že zdravotný stav navrhovateľa neodôvodňuje invaliditu, lebo jeho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 30 %.

Rovnaký záver vyplýva aj z posudku z 9. júna 2009, ktorý vypracovala MUDr. D. K., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave, ktorá tiež za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa označila choroby podporného a pohybového aparátu, dorzopatiu, deformujúcu dorzopatiu, spondylopatu a degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím podľa kap. XV. odd. E pol. 3b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 %. Posudková lekárka odporkyne tak vo svojom posudku zhodne so závermi predchádzajúcich posudkov dospela k záveru, že navrhovateľ nie je invalidný.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní, spochybňovanie správnosti záverov posudkov posudkových lekárov, bez ďalších bližšie uvedených podrobností, nemohol odvolací súd zohľadniť. Uvádzané zdravotné problémy boli známe posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskeho vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch. Vzali v úvahu, že 5. novembra 2008 uplynulo podporné obdobie poberania nemocenského s anamnézou primárneho neurologického ochorenia v zmysle bolesti chrbtice – dorzalgii, a že v klinickom obraze je prítomná porucha statodynamiky krčného a driekového segmentu chrbtice mierneho stupňa,

s prejavmi nervového a svalového dráždenia chronického charakteru, so slabosťou svalového korzetu a s parciálnym obmedzením pohybu v postihnutom úseku. Neurologickými vyšetreniami nie je doložený nepriaznivý zostatkový funkčný nález s obrnami na končatinách, s rozvojom svalových atrofií, nie sú prítomné poruchy funkcie zvieračov. Posledné neurologické vyšetrenie z 1. júna 2009 svedčí o cerviko-kraniálnom a lumbo-ischialgickom syndróme vľavo na podklade degeneratívnych zmien, ktoré nie sú ťažkého stupňa. Navrhovateľ je v dlhodobej liečbe pľúcnej ambulancie pre chronickú obštrukčnú chorobu pľúc, ktorá je liečbou stabilizovaná, na základe laboratórnych vyšetrení dosahuje stredný stupeň, s miernou redukovanou vitálnou kapacitou pľúc a poruchou priechodnosti v periférnych dýchacích cestách. Nejedná sa o ťažký stupeň ochorenia, pretože hodnota FEV1 nie je v rozmedzí menej ako 30-50 % referenčných hodnôt. Posudková lekárka v posudkovom závere ostatného posudku uviedla, že zdravotný stav navrhovateľa nie je zhoršený na mieru invalidity, pretože ochorenie chrbtice je mierneho stupňa, nerozvinuli sa sekundárne komplikácie danej choroby uvedené vyššie, navrhovateľ nebol nikdy hospitalizovaný na neurológii pre zhoršovanie tejto choroby. Pľúcne ochorenie je liečbou stabilizované, nevynútilo si žiadne hospitalizácie v minulosti, chronický zápal prostaty je posudkovo bezvýznamný. Pokiaľ navrhovateľ uviedol, že má pľúcnu infekciu – chlamýdie, v prípade zhoršenia zdravotného stavu, môže požiadať o prehodnotenie po predložení novších lekárskejších správ o vyšetrení. Navrhovateľ v odvolacom konaní takéto správy nepredložil. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa na odstránenie prípadných pochybností preto odvolací súd nezistil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť. Odvolací súd preto závery

krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. novembra 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová